

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGIELL.
CRACOVENSIS

53374

kat.komp.

I

Mag. St. Dr

P

tophor.: Quæstio logica p^{er}-
viam generis et differentia^e universa-
lium complectens.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002419

Q V Æ S T I O
L O G I C A,

Tesseram Generis & Differentiæ Vni-
uersalium Complectens,

Permissu

*Magnifici, Perillustris, & Admodum
Reuerendi Domini Domini*

M. LAVRENTII KARYNSKI,
I. V. D. Eccl. Cathedr. & Coll: SS. Om-
nium Canonici, Crac. Studii Generalis

R E C T O R I S.

A

M. CHRISTOPHORO STELLANOWIC

Vladislauiano Rhetoricæ Professore.

Publicè

Ad Disputandum in Lectorio DD. Theologorum
Proposita.

Anno Domini, 1653. Mense Apr. Die 5. Hora 12.

In Stemma Conuentus Wachocensis.

533742

Mirum alitem spectas quid? nil mirabile monstrat

Quam quod pars aquilæ, parsq; leonis ei.

Altera monstrat iter Cæli & Cælestia regna

Altera contra hostes fortia corda tenet.

Iam non sit mirus: nam quæ miranda recenset

Cernis; suntq; viris pectora docta simul.

His sancti quondam Benedicti claruit Ordo:

Credite at alma cohors hæc Wachocensis habet.

Joannes Microß Eloquentia
Auditor.

..

AMP LISSIMIS, VENERABILIBVS,
ET
Adm. RR. PP.
Conuentus Wachocensis,
S. & F.

BEne de aliquo mereri, siue humanitatis, siue officij gratiã, non modo laude, sed sempiterna memoria dignum est Amp. & Adm. RR. PP. Et si enim non incertum est, quosdam reperiri adeò ratione destitutos, ut subito acceptæ obliuiscantur humanitatis; tamen impium, cui omnino alterius gratia ingrata sit, inueniri posse vix credibile est. Nam si grati animi significatio, quam referimus cuiuspiam acceptam, maxima laude decoratur; certè non est dubitandum, ingratham mentem, non nisi reprehensione compensari: Quæ, cum de Vestris in me propensionibus cogitarem, confestim subiit animum meum, qui Vestros singulares sibi proponens fauores, acceptos referre identidem gestiebat. Itaq; primam nactus occasionem, apertam animi & gratæ propensionis tesseram, priuatim à me tersam, publice verò expolitam, cum picturis, Vobis Adm. RR. PP. constitui offerendam. Enimuero quid in tam exigua tesserula depingam? Non est equidem difficile quicquam depingere, cum non desint Vestra præclara, &

Ar. quasi

quasi viue virtutum imagines. Si enim illas in hoc Religio-
so statu, ad Deum Immortalem, noctu diuq̄ fusas Orationes
commemoro. Primæ & pulcherrima illæ imagines sunt. Si
humilitatis, obedientiæ, castitatis exercitia, quæ perfectissima
mibi visa sunt, respicio. Et hæc imagines sunt. Si mirabi-
lem concordiam, veluti suauem harmoniam, quam æquè inter
priuatos atq̄ vicinos conseruatis, intueor. Imagines sunt. Si
deniq̄ humanitatem Vestram erga hospites, quam & ego igno-
tus, non exiguo tempore sum expertus amplissimam & singula-
rem, mibi ante oculos pono. Hæc tanta est claritate, vt om-
nium prorsus vicerit delineationes. Sed cum depictæ imagi-
nes pulcherrimæ sint, Tuâ Admodum Reuerende Pater Prior
Samuel Ziembinski, quæ mibi clarissima exitit, merito est
mibi suspicienda. Qui me incognitū & peregrinū, sub durissi-
mum grassantis pestilentia tempore promptè suscepisti, susce-
ptum omni humanitatis officio tractasti, tractatum erudito
colloquio, & admirabili ingenij præstantiâ recreasti, recrea-
tum vsq̄ hodie maximis beneficijs profecutus es. Quare non
immerito hæc imagines, virtutibus quasi quibusdam picturis
collucentes, meâ umbratili velitationi Logicæ infero, & Ve-
stro Ordini dedicos vt nimirum ab illis possit illustrari. Susci-
pite igitur PP. Adm. RR. hoc exiguum, sed clarum ob-
seruantia argumentum, in quo non termini, sed principij ra-
tionem putetis esse constitutam.

Vestro Amplissimo Ord: additissimus
M. Christophorus Stellanovic.

Q V Æ S T I O

V. Præter Genus Physicum, detur Genus Logicum, quod prædicatur de pluribus specie differentibus in Quid, Hocq; à Materia; Differentia verò, quâ res inter se specificè distinguuntur, à Forma desumatur nec ne?

C O N C L U S I O I.

Præter Genus Physicum datur etiam Genus Logicum.

C O R O L L A R I A.

I. *Etsi Logica sit ministra omnium scientiarum, eiusq; notiones ac modi sciendi, suas rationes ubiq; retineant: Priuata nihilominus scientiæ, pro ratione rerum, easdem intentiones Logicas, diuersimodè rebus applicant.*

II. *Et verò licet possint esse aliqua eadem Genere Logico & Physico, hoc tamen perpetuum non est: Nam possunt esse aliqua eadem Genere Logico, non Physico.*

III. Hinc Aristoteles docens *Corruptibile & Incorruptibile differre plusquam Genere, non de Logico sed Physico locutus est.*

IV. *Atq; ut Genus Physicum datur ante omnem operationem intellectus; ita Logicum non nisi per opus mentis nostræ; non Intellectus Increati, aut Creati Angelici.*

V. *Intentio Generis Logici respicit species differentes, quas continet potentia, unitatem habens ad uniuersalitatem requisitam a parte rei, non autem actu.*

C O N C L U S I O II.

Genus Logicum est, quod prædicatur de pluribus specie differentibus in Quid.

C O R O L L A R I A.

I. *Etsi prædicta definitio Generis non sit Essentialis sed Descriptiua, potest tamen etiam essentialis formari.*

II. *Prædicari actu de multis &c. non est proprium generi sed aptitudinaliter.*

III. *Prædicatio in quid ut determinabile, explicat modum & rationem formalem prædicationis Generis ut Genus est.*

IV. *In definitione Generis sumitur pro Genere natura, seu res substrata.*

V. *At definitum est ipsa notio secunda in concreto, connotans subiectum, tanquam id in quo exercetur.*

CON-

CONCLUSIO III.

Genus vt totum potentiale desumitur à Materia.

COROLLARIA.

- I. Ratio Generica non desumitur proximè à sola materia, quæ est pars Physica; sed ab eo quod est potentiale.
- II. Materia non est ipsum Genus, sed radix illius.
- III. Hoc Genus nequit saluari in vna Specie.
- IV. Nec de Specie vnquam prædicatur vt pars.
- V. Non solum autem dictum potentiale respectu rationis communis contrahibilis per differentiam, quæ in illa non continetur actu sed potentiâ, verum etiam respectu compositionis Metaphysicæ.

CONCLUSIO IV.

Differentia quâ res specificè distinguuntur, desumitur ab actu & forma.

COROLLARIA.

- I. Sicut Genus dicitur sumi à materia Analogicè; ita & differentia à forma.
- II. In substantijs separatis ab eodem principio desumitur distinctio numerica & specificæ.

III. Op.

III. Oppositum erit principium distinctionis numericae in materialibus, nimirum materia signata quantitate, cum hac sit distinctio materialis.

IV. At Accidentia cum sint defectibilia & Entis Entia, vel ab effectis suis formalibus, vel à proprijs subiectis.

V. Facere differre, non est idem, quod diuersum esse.

CRACOVIAE.

In Officina Viduae & Hered. Francisci Casarij S. R. M. Typogr.

1111. 5. 72.

ica
um

tis
ijs

